

Bernské Alpy

Text a foto Viktor Kořízek

Bernské Alpy jsou pojem. Pro svoji bohatou horolezeckou minulost a dnešní další obrovské možnosti si rozhodně zasluhují vaši pozornost. Svoji rozlohou sice nepatří k rozlehlým masívům. Ale z jejich vršků máte na dlani zbytek Alp. Můžete rozeznávat jednotlivé vrcholy a plánovat tak další úžasná dobrodružství od Piz Berniny až po Mont Blanc...

Eiger, Mnich, Jungfrau, Grindelwald... To jsou asi největší magnety v oblasti. Bernské Alpy (alespoň ze severu) svým tvarem připomínají nepřekonatelnou hradbu. Vypadají opravdu hrozně. Existují v podstatě dvě možnosti, jak se dostat z Grindelwaldu do vrchních pater těchto hor. Buď musíte mít velké zkušenosti a především dokonalou znalost terénu. Anebo máte jedinečnou příležitost použít vláček. Vláček, který hodinu a půl stoupá tunelem vykopaným v této jinak těžko překonatelné hradbě.

Bernské Alpy se alespoň podle přístupu dělí na dvě základní části. Takzvanou centrální část, kde můžeme hledat:

Mönch	4099 m
Jungfrau	4158 m
Gross Fiescherhorn	4049 m
Hinters Fiescherhorn	4025 m
Finsteraarhorn	4274 m
Gross Grünhorn	4044 m
Aletschhorn	4195 m

(podrobné informace v jednom z předchozích čísel)

...a východní část, oblast okolo Schreckhornu:

Schreckhorn	4078 m
Lauteraarhorn	4042 m
Lauteraarhorn (Nordwestgrat-Gëndarm)	4015 m

Kudy nastoupit

A protože čtyřtisícovky z této východní části patří mezi ty těžší a namáhavější, doporučuji začít nejprve v části druhé, centrální, a tím se výborně aklimatizovat. V tomto momentě stojíme ale před základní otázkou: Jak se tedy dostat nahoru za našimi cíli? Pro běžné vysokohorské turisty existují vlastně jen dvě základní varianty. Z jihu nebo ze severu.

Z jihu, přesněji tedy z Betten, Fiesch, Blatten či Mörel, vás výjezd a případný následný sjezd lanovkou zpět vyjde výrazně levněji.

◀ Finsteraarhorn

Aletschhorn od Konkordia hütte

Schreckhorn a Lauteraarhorn

Nevýhodu ale spatřují především ve dvou bodech:

1. Delší příjezd a nástup z opačné strany, než je nástup na čtyřky ve východní části.
2. Velmi, velmi dlouhý nástup přes Aletschglacierscher k našim čtyřtisícovkám, na výstupy tak potřebujeme mnohem více času.

Pro vaše srovnání nabízím cenovou relaci:

- jih – 600 Kč
- sever – 3 000 Kč

Z jihu bych to doporučoval pouze v případě samotného výstupu na Aletschhorn, probojovávat se tudy dál za dalšími vrcholky mi přijde až trochu zvrácené. Anebo naopak je to výborný trek, pokud to pojmete jen jako velmi dlouhou procházku ve stínu nádherných kulis.

Ze severu, tedy z Grindelwaldu, je to, alespoň co se týká ceny, trochu dražší. Na druhou stranu můžete do obou oblastí nastupovat z jednoho místa. Pohled do severní stěny Eigeru taky bere dech a výjezd zubačkou právě touhle stěnou opravdu stojí za to. Stejně jako návštěva vrcholové stanice „Top of Europe“.

Je tady ještě celá řada dalších možností výstupů do horních pater, ale ty bych vám samotným moc nedoporučoval. Mezi ty nejžádanější třeba patří severní stěna Eigeru (3970 m) nebo lehčí a klientsky mnohem vděčnější výstup na stejný kopec východní hranou (Mittellegi grat) přes stejnojmennou chatu. Další možný výstup například vede odspodu přímo přes Gughütte na Mönch (4099 m) či přes Rottalhütte na Jungfrau (4158 m). No a další varianty vedou z ledovce Unter Grindelwaldgletscher a Ober Ischmeer. Tyto trasy by se mohly hodit pro spojení všech výstupů dohromady, tedy východní a centrální částí, ale to už se jedná o celkem slušný nástup a výstupy samy o sobě jsou i objektivně nebezpečné.

Kdy nastoupit

Tohle je velmi důležitá otázka. Právě proto, že jízdenka do „nebes“ stojí tolik, kolik stojí. Vřele doporučuji při předpovědi počasí 4 – 5 dní jistoty. Ale je to samozřejmě na vás. První den počítejte na to, že se po celkem rychlém výjezdu do 3500 metrů budete do druhého rána vzpamatovávat.

Co se týká výstupů ve východní části, tak tam je smrtelně důležitá jistota počasí minimálně na dva dny.

Kde spát

Pro východní část jednoznačně doporučuji Schreckhornhütte. Nástup z Grindelwaldu, to je 1500metrové převýšení tvrdého

šlapání a vy musíte být další den už od dvou ráno fit!

A co se týká centrální části, tak předpokládám, že pokud se chystáte vydat do těchto míst, budete mít zájem se tam chvíli zdržet. Na tomto místě můžu s čistým svědomím prohlásit, že ceny noclehů na zdejších chatách jsou nejdražší, co znám (kromě několika málo výjimek, jako je třeba Hörnli hütte). Jenže pokud opravdu chcete podniknout super výlet, nic jiného vám asi nezbyvá. Teoreticky by se dalo říct, že by se to dalo jít i „natěžko“, tedy se stanem a spacákem. Jenže vzhledem k tomu, že se tady dá udělat super okružní přechod, a to včetně přechodu dvou čtyřtisícovek, by případná další zátěž mohla být velmi nepříjemná.

SOUTĚŽ

výhra v každém čísle

K Bernským Alpám patří středověký národní outdoorový (v terénu trávil většinu času) hrdina Švýcarska, jehož postava je neodlučitelně spjata s jablkem. Na jeho počest se každoročně již od roku 1912 hraje divadlo pod širým nebem v lese Rugen u Mattenu, s 250 herci a několika desítkami živých zvířat. Jak se tento horal jmenuje:

- a) Wilfred Ivanhoe
- b) Robin Hood
- c) Wilhelm Tell

Odpovědi včetně jména a adresy zasílejte do redakce poštou nebo e-mailem do 20. 2. 06.

Správná odpověď z minulého čísla:

A – Tři vrcholové hrany Lenzspitze (4294 m) se sbíhají do tvaru pyramidy.

Bunda Tilak Attack z ultralehkého materiálu Gore-Tex Paclite v hodnotě 5199 Kč získává.

Miroslav Musilek, 561 69 Králíky

Hlavní cenu v soutěži Alpy 4000 bundu Tilak Lost Arrow v hodnotě 8000 Kč losováním získává: Josef Němeček, 696 81 Bzenec

tilak®

Cena: Bunda Latok s odnímatelnou kapucí (Windstopper Soft Shell Action/Synergy, kapuce Gore-Tex Paclite Aztec, váha 690 gramů, hodnota 4999 Kč.

Kupon vystřihněte a uschovejte. Na konci roku můžeš vyhrát bundu Tilak Raptor (Gore-Tex XCR Ascendor Ripstop a Chandra) v hodnotě 8699 Kč.

soutěžní kupon č. 1/06
tilak Outdoor
ALPY 1000

Jungfrau

2. den: Brzo ráno vyrazíme „nalehko“ na Mönch (4099 m). Většinou to bývá tak akorát. Nocleh na stejné chatě.

3. den: Přejichod přes Gross (4049 m) a Hinter (4025 m) Fiescherhorn na Finsteraarhornhütten (3048 m). Tahle túra sice nepatří k extrémům, ale je prvotřídní, co se týká výhledů.

4. den: Čeká nás „nalehko“ nejvyšší kopec v okolí – Finsteraarhorn (4274 m). Jedná se o nádhernou, klasickou ledovcovou túru se závěrečným skalním hřebínkem. Pohledy na Schreckhorn a Lauteraarhorn berou i poslední zbytky odvahy. Nocleh opět na této úplně nové a krásné chatě.

5. den: Brzo ráno vyrazíme směrem na Grünhornlücke a pak po krátkém sestupu nás čeká další výstup. Tentokrát na Gross Grünhorn (4044 m). Tento výstup už patří do kategorie těch techničtějších: skalní hřebínek, strmý a často ledový trén... Po úspěšném výstupu návrat na Konkordiahütten (2850 m). Proto je celkem dobrý nápad nechat si někde dole přebytečné věci a jít tento kopec „nalehko“. K chatě nás bude ještě čekat nezapomenutelný výstup po zhruba sto metrů vysokém ocelovém schodišti. Tady si budete moct při každém kroku uvědomovat, jak rychle a hlavně jak moc tají alpské ledovce.

6. den: Za dobrých podmínek – a ne úplně každý – se dá odsud zaútočit na Aletschhorn (4195 m). Vám bych ale doporučoval variantu popsanou již v jednom z dřívějších čísel. Takže se vydáme brzo ráno zpět směrem k Jungfrauochu. Po cestě se ale zastavíme ještě na Jungfrau (4158 m). Tady pozor, existuje zde několik variant výstupů do sedla Rottelsattel (3885 m), viz. obrázek. Vrcholový dolez je okořeněn traverzem často v ledovém terénu (jistící tyče). A ještě tentýž den sjezd vláčkem dolů do Grindelwaldu (pozor na poslední spoj).

Právě pro tenhle perfektní přechod doporučuji si tenhle výlet maximálně užít, vzít to zubačkou a přes chaty.

Kudy a jak k vrcholům

Takže to vezmeme pěkně po pořádku. V první řadě kam s autem. Asi by se vám nevyplatilo nechat vašeho miláčka úplně kdekoli. Máte možnost ho zanechat například na placeném parkovišti poblíž železniční stanice Grindelwald – Grund anebo v některém z místních kempů (pokud tam předtím jednu noc přespíte, je možné, že vám ho tam nechají bez problémů dál i grátis).

Po poslední kontrole předpovědi počasí můžeme vyrazit vzhůru. Na chatách se nesmí vařit, ale v jejich okolí, za určitých pravidel, to není problém. Na té první, kde bychom měli spát dvě noci, navíc není k dispozici voda (buďto ji musíte získávat ze sněhu nebo ji musíte koupit). Je tedy na vás a hlavně asi na vašich možnostech, jak si to zařídíte. Pro jíd-

lo koupené na chatě hovoří lehoučký batoh, trochu proti je cena.

Hrubý časový plán:

1. den: Ráno výjezd vláčkem vzhůru (výhodně jízdné „good morning“) už z Grindelwaldu. Dá se také ušetřit tak, že si ráno prostě uděláte výšlap na Kleine Scheidegg (2061 m) a až teprve tady nastoupíte do vláčku. Tento den je pro vás aklimatizační. Vláček vás vyveze na Jungfrauoch (3454 m) a je více než pravděpodobné, že nebudete úplně O.K. Doporučuji si v klídku prohlédnout celý areál horní stanice a pak se velmi volným krokem vydat na Mönchsloch hütte (+/- 45 minut). To si myslím je tak akorát pro tento den. Kochejte se, odpočívejte a hlavně se pomalu aklimatizujte. Pokud byste se chtěli ještě tento den vydat třeba na Mönch (4099 m), nevím, já bych do toho už nešel.

Top of Europe

Výstup na Konkordia hütten

▲ Grossgrünhorn

◀ Výstup na Monch

7. den: Tak dnes doporučuji vydatný odpočinek a vzpamatování se.

8. den: No a dnes se vydáme na Schreckhornhütte (2629 m). Cesta sice vede po turistickém chodníku, ale je docela dlouhá a namáhavá. Ovšem pohledy do ledovců a zubatých vrcholových hran Fiescherhornů či Finsteraarhornu nám budou dostatečnou odměnou. Cestu si můžete částečně ulehčit lanovkou z Grindelwaldu na Pfingstegg (1392 m), tedy máte možnost si ušetřit zhruba 400 metrů převýšení.

9. den: Velmi, velmi brzo ráno nástup do hory. Náš výstup bude jakýmsi kompletním traverzem Schreckhornu (4078 m) a Lauteraarhornu (4042 m). Tady se už jedná o opravdové lezení. Je také nutné počítat s celkem slušnou časovou náročností. Tento výstup od vás bude vyžadovat maximum (lezení ve strmých pasážích sněhu a ledu, skalní lezení, slaňování, ostrý skalní hřebínek...). Výstup se také dá rozdělit na dva dny, tzn. nejprve třeba

túra na Schreckhorn a druhý den túra na Lauteraarhorn. Nevýhodou ale je, že se budete vždy vracet po stejné trase zpět a i nástup pod kopce samotné půjdete dvakrát. Na druhou stranu je ale tato varianta méně náročná na čas, a tak je vhodnější pro ty z vás, kteří máte s výstupy podobného charakteru méně zkušeností. V případě, že i přesto jste se rozhodli uskutečnit kompletní traverz, vzpomeňte si na tyto řádky právě na vrcholu Schreckhornu a zvažte, jestli není náhodou pro vás bezpečnější vrátit se zpět nebo naopak pokračovat dál. A na závěr myslíte ještě na sestup až dolů k autu.

Skialpinismus

Výše popisované výstupy a především takтика je dána letními měsíci. Zima je trochu jiná kapitola. Tady už přístup z jihu stojí za zamýšlení. Co se týká sjezdů, tak si osobně myslím, že jen zlomek z uvedených vrcholů je „jetelný“:

Mönch (4099 m) – komplet skieextrém (více možností), pro normální jízdu moc nepoužitelný.

Jungfrau (4158 m) – většinou pouze ze sedla Rottelsattel (3885 m).

Gross Fiescherhorn (4049 m) – možnost jízdy na obě strany ze sedla (3923 m).

Hinter Fiescherhorn (4025 m) – možnost jízdy na obě strany ze sedla (3923 m).

Finsteraarhorn (4274 m) – pouze ze sedla Hagensattel.

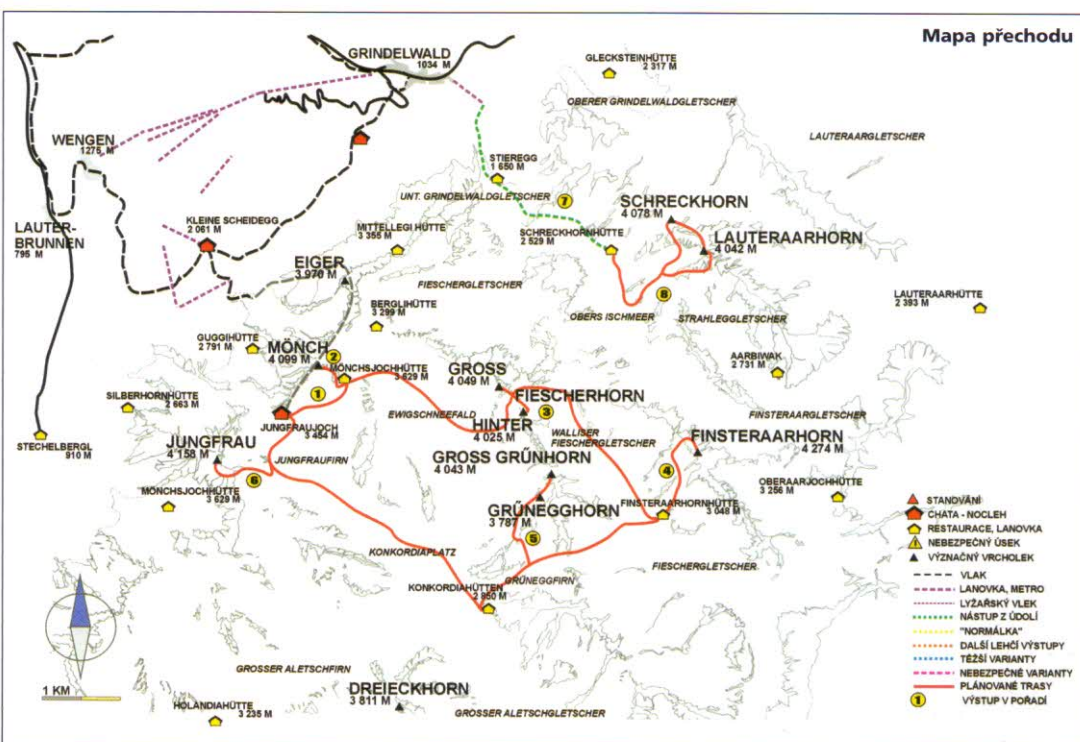
Gross Grünhorn (4044 m) – tady je možnost super sjezdu z předvrcholu Grünegghornu (3860 m) anebo pak až zpod samotného vrcholu Gross Grünhornu, ale úplně jiným směrem, na ledovec Emigschneefald.

Aletschhorn (4195 m) – super sjezd téměř až z vrcholu, pouze spojovací hřebínek k Dreieckhornu musíte jít bez lyží.

Tyto poznámky by vás mohly od skialpinismu v Bernských Alpách možná trochu odrazovat, ale věřte mi, že je tady celá řada

jiných vrcholů, které jsou naprosto ideální právě na lyže a skialpinismus. Nedosahují sice 4000 metrů, ale sjezdy mají parádní. Dá se tady vymyslet celá řada všech možných variant přechodů, využití chat a kombinací sjezdů. Co se týká lavin, zdejší terény nabízejí také celou řadu bezpečných možností odpovídajícím aktuálnímu lavinovému nebezpečí.

A pouze malá poznámka: pokud náhodou napadne hodně sněhu, počítejte s tím, že vámi plánovaný případný sjezd po ledovci Aletschgletscher směrem dolů do údolí se může (díky svému sklonu) změnit v neskutečný pochodák...

O U T D O O R
LEZEN – ÚNOR 2006